

Mohlo se stát, že jsou moje vzpomínky promíchané, určitě jsem jednou v zimě s Annou vyšlápla na kopec, ale muselo to trvat déle než jednu noc a odpoledne. To sedí k dalším nesmyslným obrazům. Co jsem si měla počít v situaci z vnějšího pohledu bavorské lékárny, ve které jsem si před patnácti lety pořídila zubní kartáček? Co chce mladá, černobílá kočka, která mému učiteli ze základní školy před zraků třídy zasadila kopanec? Přinese vzpomínka na nečitelně označený kus dálnice alespoň latentní smysl, který jsem už však nedokázala rozluštit? Snad můj život ubíhá podle smysluplné a hodnotné představy, no už nejsem intelektuálně ve stavu sledovat film.

Mohlo se přihodit i něco horšího. Příkladně jsem se pokoušela podělit si proviant s ne právě dostupnou Anne. Bylo by mnohem obtížnější strčit čtyři horalky do kapsy její bundy než do mojí. Ne, tady mě napadají dvě myšlenky, jedna přes druhou, což je za těchto podmínek normální a nikoho nemusím dále znepokojovat. Musím jenom odlišit pravé a falešné myšlenky jako sněhové vločky od peří. Annine kapsy na bundě jsou teď mémi kapsami. Mohli by být uzavřené – musím se s výrobcem podělit o svoje úvahy o uzavírání zipů – ale to jsou moje kapsy na bundě a moje horalky. O ty si nemusím s nikým dělit.

OTÁZKA: Stretli ste sa s tým, že sú rozdiely v oceňovaní literárnych prekladov na Slovensku a v Česku? Alebo je situácia rovnaká?